

Bruxelles, den 17. december 2020
(OR. en)

14171/20

Interinstitutionel sag:
2020/0036(COD)

ENV 823
CLIMA 359
TELECOM 272
DIGIT 155
ENER 505
COMPET 646
RECH 534
MI 584

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	14004/20
Komm. dok. nr.:	6547/20; 10868/20
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") - Generel indstilling

Vedlagt følger til delegationerne til orientering den tekst, på grundlag af hvilken Rådet (miljø) nåede frem til en generel indstilling til ovennævnte forslag på samlingen den 17. december 2020.

Ændringer i forhold til den tidligere udgave af formandskabets tekst (jf. dok. 14004/20), som de foreligger efter drøftelsen i Rådet, er angivet med **fed skrift og understregning** (s. 10). Tidligere ændringer i forhold til Kommissionens forslag er understreget, og udgået tekst er angivet med [...].

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FORORDNING

**om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999
("den europæiske klimalov")**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

¹ EUT C af , s. .

² EUT C 324 af 1.10.2020, s. 58.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har i sin meddelelse "Den europæiske grønne pagt"³ af 11. december 2019 fastlagt en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille EU til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere er nogen nettoemissioner af drivhusgasser, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Strategien har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og virkninger. Samtidig skal omstillingen være retfærdig og inklusiv, så ingen lades i stikken.
- (2) Særrapporten fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) om virkningerne af en global opvarmning på 1,5 °C over det førindustrielle niveau og dertil knyttede globale drivhusgasemissionsforløb⁴ giver et stærkt videnskabeligt grundlag for håndteringen af klimaændringer og understreger behovet for at styrke klimaindsatsen. Rapporten bekræfter, at det haster med at reducere drivhusgasemissionerne, og at klimaændringerne bør begrænses til 1,5 °C, navnlig for at reducere sandsynligheden for ekstreme vejrhændelser. Den globale rapport fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES)⁵ fra 2019 viser tab af biodiversitet over hele verden, og at klimaændringer er den tredjestørste årsag til tab af biodiversitet⁶.

³ Kommissionens meddelelse Den europæiske grønne pagt, COM(2019) 640 final af 11. december 2019.

⁴ IPCC, 2018: Global Warming of 1.5°C. An IPCC Special Report on the impacts of global warming of 1.5°C above pre-industrial levels and related global greenhouse gas emission pathways, in the context of strengthening the global response to the threat of climate change, sustainable development, and efforts to eradicate poverty (Global opvarmning på 1,5 °C. IPCC's særberetning om virkningerne af global opvarmning på 1,5 °C over det førindustrielle niveau og relaterede globale drivhusgasemissioner i forbindelse med en styrkelse af den globale reaktion på truslen fra klimaændringer, bæredygtig udvikling og bestræbelser på at udrydde fattigdom) [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P.R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J.B.R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor, og T. Waterfield (red.)].

⁵ IPBES 2019: Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services (global vurdering af biodiversitet og økosystemtjenester).

⁶ Det Europæiske Miljøagenturs "The European environment – state and outlook 2020" (Europas miljø – Tilstand og fremtidsudsigter 2020) (Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2019).

- (3) Et fast, langsigtet mål er af afgørende betydning for at bidrage til den økonomiske og samfundsmæssige forandring, beskæftigelse og vækst og opfyldelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling samt for på en retfærdig og omkostningseffektiv måde at bevæge sig i retning af temperaturmålet i Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer, som blev vedtaget på den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ("Parisaftalen").
- (4) Med Parisaftalen fastsættes et langsigtet mål om at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C i forhold til det førindustrielle niveau⁷, og deri understreges vigtigheden af tilpasning til de skadelige virkninger af klimaændringer⁸ og af at lede finansielle strømme i retning af lave drivhusgasemissioner og klimarobust udvikling⁹.
- (5) Unionens og medlemsstaternes klimaindsats har til formål at beskytte mennesker og planeten, velfærd, velstand, sundhed, fødevarsystemerne, økosystemernes integritet og biodiversiteten mod truslen fra klimaændringer inden for rammerne af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og med henblik på at opfylde målene i Parisaftalen, maksimere velstanden inden for klodens begrænsninger og mindske samfundets sårbarhed over for klimaændringer.
- (6) Opnåelse af klimaneutralitet bør kræve bidrag fra alle økonomiske sektorer, [...] for hvilke emissioner eller optag af drivhusgasser er reguleret i EU-retten. [...]
- (6a) I lyset af energiproduktionens og energiforbrugets betydning for drivhusgasemissioner er overgangen til et trygt, bæredygtigt, økonomisk overkommeligt og sikkert energisystem, der bygger på et velfungerende indre marked for energi, af afgørende betydning. Den digitale omstilling, teknologisk innovation og forskning og udvikling er også vigtige drivkræfter med henblik på at nå målet om klimaneutralitet.

⁷ Parisaftalens artikel 2, stk. 1, litra a).

⁸ Parisaftalens artikel 2, stk. 1, litra b).

⁹ Parisaftalens artikel 2, stk. 1, litra c).

- (7) Unionen har ført en ambitiøs klimapolitik og har indført en lovgivningsmæssig ramme med henblik på at nå sit mål for reduktionen af drivhusgasemissionerne i 2030. Den lovgivning, der gennemfører dette mål, består bl.a. af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF¹⁰, som indfører en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842¹¹, som indfører nationale mål for reduktion af drivhusgasemissioner frem til 2030, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841¹², som pålægger medlemsstaterne at opveje drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug.
- (8) Kommissionen har desuden i sin meddelelse af 28. november 2018 med titlen "En ren planet for alle: En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi" fremlagt en vision for at opnå drivhusgasneutralitet i Unionen senest i 2050 gennem en socialt retfærdig og omkostningseffektiv omstilling.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimainsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 af 30. maj 2018 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug i klima- og energirammen for 2030 og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 og afgørelse nr. 529/2013/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 1).

- (9) Unionen har via pakken "Ren energi til alle europæere"¹³ fulgt en ambitiøs dekarboniseringsdagsorden, navnlig ved at opbygge en robust energiunion, der omfatter 2030-mål for energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energi, hvilket er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU¹⁴ og (EU) 2018/2001¹⁵, og ved at styrke relevant lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU¹⁶.
- (10) Unionen er en global leder i omstillingen hen imod klimaneutralitet, og den er fast besluttet på at bidrage til at hæve det globale ambitionsniveau og styrke den globale reaktion på klimaændringer ved hjælp af alle de værktøjer, den har til rådighed, herunder klimadiplomati.
- (10a) Unionen bør fortsætte sin klimainsats og sit internationale klimalederskab efter 2050 for at beskytte mennesker og planeten mod truslen fra farlige klimaændringer og leve op til de temperaturmål, der er fastsat i Parisaftalen i overensstemmelse med IPCC's videnskabelige vurderinger.

¹³ COM(2016) 860 final af 30. november 2016.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

- (11) Europa-Parlamentet har opfordret til, at den nødvendige overgang til et klimaneutralt samfund sker senest i 2050, og at denne gøres til en europæisk succeshistorie¹⁷, og Parlamentet har erklæret, at der er tale om en klima- og miljøkrise¹⁸. Det Europæiske Råd nåede i sine konklusioner af 12. december 2019¹⁹ til enighed om målet om at opnå en klimaneutral Union senest i 2050 i overensstemmelse med målene i Parisaftalen, og det anerkendte også, at det er nødvendigt at indføre en befordrende ramme, som er til gavn for alle medlemsstaterne og omfatter passende instrumenter, incitamenter, støtte og investeringer, for at sikre en omkostningseffektiv, retfærdig samt socialt afbalanceret og fair omstilling under hensyntagen til de forskellige nationale forhold med hensyn til udgangspunkter. Det noterede sig også, at omstillingen vil kræve betydelige offentlige og private investeringer. [...] Den 6. marts 2020 forelagde EU sin langsigtede udviklingsstrategi for lave drivhusgasemissioner [...] for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer efter vedtagelsen i Rådet.
- (12) Unionen bør sigte mod at opnå en balance mellem menneskeskabte emissioner i hele økonomien fra kilder og optag gennem dræn af drivhusgasser internt i Unionen senest i 2050. Dræn omfatter naturlige og teknologiske løsninger som rapporteret i Unionens drivhusgasopgørelser til UNFCCC. [...] Løsninger, der er baseret på CO₂-opsamling og -lagring (CCS) og teknologier til CO₂-opsamling og -anvendelse (CCU), kan spille en rolle for dekarboniseringen, navnlig hvad angår reduktion af procesemissioner i industrien, for de medlemsstater, der vælger denne teknologi. Unionen som helhed har et mål om klimaneutralitet senest i 2050, som bør forfølges kollektivt af alle medlemsstaterne, og medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at nå dette mål. Foranstaltningerne på EU-plan vil udgøre en vigtig del af de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå målet.

¹⁷ Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt (2019/2956(RSP)).

¹⁸ Europa-Parlamentets beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen (2019/2930(RSP)).

¹⁹ Det Europæiske Råds konklusioner af 12. december 2019, EUCO 29/19, CO EUR 31 CONCL 9.

- (12a) I sine konklusioner af 8. og 9. marts 2007 og af 23. og 24. oktober 2014 godkendte Det Europæiske Råd henholdsvis Unionens mål for reduktionen af drivhusgasemissioner for 2020 og klima- og energirammen for 2030. Denne forordnings bestemmelser om fastsættelsen af Unionens klimamål for 2040 [...] berører ikke Det Europæiske Råds rolle som fastsat i traktaterne med hensyn til at fastlægge Unionens overordnede politiske retningslinjer og prioriteter for udviklingen af Unionens klimapolitik.
- (13) [...] *(flyttet til den nye betragtning 10a)*
- (14) Tilpasning er et nøgleelement i den langsigtede globale indsats over for klimaændringer. Medlemsstaterne og Unionen bør derfor forbedre deres tilpasningsevne, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer som fastsat i Parisaftalens artikel 7 og maksimere de gensidige fordele i samspillet med andre [...] politikker og anden [...] lovgivning. Medlemsstaterne bør vedtage omfattende nationale tilpasningsstrategier og -planer. EU bør søge at skabe en gunstig lovgivningsmæssig ramme for nationale politikker og foranstaltninger indført af medlemsstaterne for at tilpasse sig klimaændringerne. Forbedring af modstandsdygtigheden over for klimaændringer og tilpasningsevnen kræver en fælles indsats af alle sektorer af økonomien og samfundet samt politisk sammenhæng og konsekvens i al relevant europæisk lovgivning og politik.
- (14a) Økosystemer, mennesker og økonomier i alle EU's regioner vil stå over for alvorlige virkninger af klimaændringerne, som f.eks. ekstrem varme, oversvømmelser, tørke, vandmangel, stigning i havvandstanden, smeltende gletsjere, skovbrande, kastevinde og tab for landbruget. De seneste ekstreme hændelser har allerede haft betydelig indvirkning på økosystemer og har påvirket skov- og landbrugsjords CO₂-binding og -lagringskapacitet. En forbedring af tilpasningsevnen og modstandsdygtigheden bidrager til at minimere klimaændringernes virkninger og håndtere de uundgåelige virkninger på en socialt afbalanceret måde. Det er omkostningseffektivt at forberede sig i god tid på disse virkninger, og det kan også medføre betydelige sidegevinster for økosystemerne, sundheden og økonomien. [...] Naturbaserede løsninger kan især bidrage til afhjælpning af klimaændringernes virkninger, tilpasning og beskyttelse af biodiversiteten.

- (15) Når medlemsstaterne og Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen træffer de relevante foranstaltninger på EU-plan og nationalt plan for at nå målet om klimaneutralitet, bør de tage hensyn til bidraget fra omstillingen til klimaneutralitet for borgernes velfærd, samfundets velstand og økonomiens konkurrenceevne, sikkerheden og den prismæssige overkommelighed for energi og fødevarer, retfærdighed og solidaritet mellem og i medlemsstaterne under hensyntagen til deres økonomiske kapacitet, nationale forhold, såsom de særlige forhold for øer, og behovet for konvergens over tid, behovet for, at omstillingen bliver fair og socialt retfærdig, den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, navnlig IPCC's resultater, behovet for at integrere risici i forbindelse med klimaændringer i investerings- og planlægningsbeslutninger, omkostningseffektivitet og teknologineutralitet i forbindelse med at opnå reduktion og øget optag af drivhusgasemissioner og i forbindelse at øge modstandsdygtigheden samt udviklingen over tid af den miljømæssige integritet og det miljømæssige ambitionsniveau.
- (16) Overgangen til klimaneutralitet kræver ændringer på tværs af alle politiske områder og en kollektiv indsats i alle sektorer af økonomien og samfundet, hvilket fremgår af Kommissionens meddelelse "Den europæiske grønne pagt". Det Europæiske Råd fastslog i sine konklusioner af 12. december 2019, at al relevant EU-lovgivning og alle relevante EU-politikker skal være i overensstemmelse med og bidrage til at nå målet om klimaneutralitet, samtidig med at der tages hensyn til lige vilkår, og det opfordrede Kommissionen til at undersøge, om dette kræver en tilpasning af de gældende regler.

- (17) Som bebudet i sin meddelelse "Den europæiske grønne pagt" vurderede Kommissionen Unionens mål for reduktion af drivhusgasemissioner inden 2030 i sin meddelelse "Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 – Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne"²⁰ på grundlag af en omfattende konsekvensanalyse og under hensyntagen til sin analyse af de integrerede nationale energi- og klimaplaner, som forelægges Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999²¹. I lyset af 2050-målet om klimaneutralitet bør drivhusgasemissionerne inden 2030 reduceres, og optaget øges, således at nettoemissionerne af drivhusgasser, der er emissioner efter fratrækning af optag, reduceres for økonomien som helhed og på nationalt plan med mindst 55 % inden 2030 sammenlignet med niveauerne i 1990. Det Europæiske Råd godkendte dette mål i konklusionerne af 10.-11. december 2020. **Det udstak også indledende retningslinjer for gennemførelsen heraf.** Dette nye 2030-klimamål for Unionen er et efterfølgende mål for så vidt angår artikel 2, nr. 11, i forordning (EU) 2018/1999 og erstatter derfor 2030-målet på EU-plan for drivhusgasemissioner, der er fastsat i dette punkt. Derudover bør Kommissionen senest den 30. juni 2021 vurdere, hvordan den relevante EU-lovgivning til gennemførelse af 2030-klimamålet bør ændres med henblik på at opnå sådanne nettoemissionsreduktioner.

²⁰ COM (2020) 562.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

- (18) For at sikre, at Unionen og medlemsstaterne fortsat er på rette vej til at nå målet om klimaneutralitet og opnå fremskridt med hensyn til tilpasning, bør Kommissionen regelmæssigt vurdere fremskridtene med udgangspunkt i oplysningerne i artikel 7, herunder oplysninger, der er fremlagt og indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/1999. For at give mulighed for rettidig udarbejdelse af den globale statusopgørelse, jf. artikel 14 i Parisaftalen, bør resultaterne af denne vurdering offentliggøres senest den 30. september hvert femte år, første gang i 2023. Det indebærer, at rapporterne i henhold til artikel 35 og artikel 29, stk. 5, i nævnte forordning og, i de relevante år, de tilhørende rapporter i henhold til artikel 29, stk. 1, og artikel 32 bør forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet samtidig med resultaterne af vurderingen. Hvis de kollektive fremskridt, som medlemsstaterne gør med hensyn til at nå målet om klimaneutralitet eller med hensyn til tilpasning, er utilstrækkelige, eller Unionens foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet eller er utilstrækkelige til at øge tilpasningsevnen, styrke modstandsdygtigheden eller mindske sårbarheden, bør Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med traktaterne. Kommissionen bør også regelmæssigt vurdere relevante nationale foranstaltninger og fremsætte henstillinger, såfremt den konstaterer, at en medlemsstats foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet eller er utilstrækkelige til at øge tilpasningsevnen, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer.

- (19) Kommissionen bør sikre en robust og objektiv vurdering på grundlag af de seneste videnskabelige, tekniske og socioøkonomiske resultater og repræsentativ for en bred vifte af uafhængig ekspertise, og den bør basere sin vurdering på relevante oplysninger, herunder oplysninger fremlagt og indberettet af medlemsstaterne, rapporter fra Det Europæiske Miljøagentur og den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, herunder rapporter fra IPCC samt jordobservationsdata fra det europæiske jordovervågningsprogram Copernicus. Kommissionen bør desuden basere sin vurdering på et vejledende, lineært forløb, der forbinder Unionens klimamål for 2030 og 2040, når det vedtages, med Unionens mål om klimaneutralitet og tjener som vejledende værktøj til at skønne og evaluere de kollektive fremskridt hen imod opfyldelse af Unionens mål om klimaneutralitet. Det vejledende, lineære forløb foregriber ikke afgørelser om at fastsætte et EU-klimamål for 2040. Eftersom Kommissionen har forpligtet sig til at undersøge, hvordan EU-klassificering kan anvendes i den offentlige sektor i forbindelse med den europæiske grønne pagt, bør dette omfatte oplysninger om miljømæssigt bæredygtige investeringer fra Unionens og medlemsstaternes side, der er i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/852 [klassificeringsforordningen]²², når sådanne oplysninger bliver tilgængelige. Kommissionen bør anvende europæiske statistikker og data, hvor sådanne findes, og søge ekspertrådgivning. Det Europæiske Miljøagentur bør bistå Kommissionen i overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram.
- (20) Eftersom borgerne spiller en vigtig rolle i at fremme omstillingen til klimaneutralitet, bør der gøres en indsats for at fremme et stærkt offentligt og socialt engagement i klimainsatsen. Kommissionen bør derfor søge at samarbejde med alle dele af samfundet og sætte dem i stand til at træffe foranstaltninger, der fører henimod et klimaneutralt samfund, herunder ved at lancere en europæisk klimapagt.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

- (21) For at sikre forudsigelighed for og tillid blandt alle økonomiske aktører, herunder virksomheder, arbejdstagere, investorer og forbrugere, og sikre en gradvis reduktion af drivhusgasemissionerne over tid og en uigenkaldelig omstilling til klimaneutralitet bør Kommissionen, hvis det er relevant, foreslå et mellemliggende EU-klimamål for 2040 senest seks måneder efter den første globale statusopgørelse i henhold til Parisaftalen. Kommissionen kan fremsætte forslag om revision af det mellemliggende mål [...], under hensyntagen til resultaterne af de vurderinger, der er omhandlet i artikel 5 og 6 samt resultaterne af den globale statusopgørelse og af den internationale udvikling, herunder vedrørende fælles tidsrammer for nationalt bestemte bidrag.
- (22) I overensstemmelse med Kommissionens tilsagn om at følge principperne om bedre lovgivning bør der tilstræbes sammenhæng mellem Unionens instrumenter for så vidt angår reduktion af drivhusgasemissioner. Systemet til måling af fremskridtene med hensyn til at nå målet om klimaneutralitet og sammenhængen mellem de foranstaltninger, der træffes med dette mål for øje, bør bygge på og være i overensstemmelse med den forvaltningsramme, som er fastlagt i forordning (EU) 2018/1999 under hensyntagen til alle energiunionens fem dimensioner. Navnlig bør systemet med regelmæssig rapportering og den tidsmæssige rækkefølge af Kommissionens vurdering og foranstaltninger på grundlag af rapporteringen bringes i overensstemmelse med kravene til medlemsstaterne om forelæggelse af oplysninger og rapporter i henhold til forordning (EU) 2018/1999. Forordning (EU) 2018/1999 bør derfor ændres for at føje målet om klimaneutralitet til de relevante bestemmelser.
- (23) Klimaændringer er pr. definition en grænseoverskridende udfordring, og der er behov for en koordineret indsats på EU-plan for effektivt at supplere og styrke nationale politikker. Målene for denne forordning, nemlig senest i 2050 at opnå klimaneutralitet i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, men kan på grund af foranstaltningens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Denne forordning fastlægger en ramme for den uigenkaldelige og gradvise reduktion af menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og styrkelsen af optag gennem [...] dræn i Unionen.

Ved denne forordning fastsættes et bindende mål om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050 i bestræbelserne på at nå det langsigtede temperaturmål, som er fastsat i Parisaftalens artikel 2, og den opstiller en ramme for at opnå fremskridt i bestræbelserne på at nå det globale tilpasningsmål, der er fastsat i Parisaftalens artikel 7. Der fastsættes også et bindende EU-mål om en nettoreduktion af EU's egne drivhusgasemissioner for 2030.

Denne forordning finder anvendelse på menneskeskabte emissioner fra kilder og optag gennem [...] dræn af de drivhusgasser, der er anført i del 2 i bilag V til forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 2

Målet om klimaneutralitet

1. De emissioner og det optag af drivhusgasser, der finder sted i Unionen, og som er reguleret ved EU-lovgivning, skal være i balance senest i 2050, således at nettoemissionerne nedbringes til nul senest denne dato.
2. De relevante EU-institutioner og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger på henholdsvis EU-plan og nationalt plan til at sikre, at man kollektivt når det i stk. 1 fastsatte mål om klimaneutralitet, under hensyntagen til vigtigheden af at fremme både retfærdighed og solidaritet mellem medlemsstaterne og omkostningseffektivitet i forbindelse med at nå målet [...].
3. [...]
4. [...]

Artikel 3

Mellemliggende klimamål

1. For at nå målet om klimaneutralitet i artikel 2, stk. 1, er Unionens bindende 2030-mål for klimaet en reduktion af EU's egne nettoemissioner af drivhusgasser (emissioner efter fratrækning af optag) på mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne inden 2030.
2. Senest den 30. juni 2021 reviderer Kommissionen den relevante EU-lovgivning for at muliggøre gennemførelsen af det i denne artikels stk. 1 og det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet, og den overvejer at træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder vedtagelsen af lovgivningsforslag, i overensstemmelse med traktaterne.

Inden for rammerne af denne og fremtidige revisioner vurderer Kommissionen navnlig, om der i henhold til EU-retten findes passende instrumenter og incitamenter til mobilisering af de investeringer, der er behov for, og forslår de nødvendige foranstaltninger.

- 2a. Med henblik på at nå målet om klimaneutralitet, jf. artikel 2 stk. 1, fastsættes et klimamål for 2040 for Unionen som helhed. Med henblik herpå fremsætter Kommissionen senest seks måneder efter den første globale statusopgørelse, hvortil der er henvist i Parisaftalens artikel 14, om nødvendigt et forslag om ændring af denne forordning med henblik på at inkludere Unionens klimamål for 2040 under hensyntagen til resultaterne af de vurderinger, der er omhandlet i artikel 5 og 6, og til resultaterne af den globale statusopgørelse.

3. Når Kommissionen fremsetter forslag til Unionens klimamål for 2040 i overensstemmelse med stk. 2a, tager den hensyn til følgende:
- a) omkostningseffektivitet og økonomisk effektivitet
 - b) konkurrenceevnen i EU's økonomi
 - c) den bedste tilgængelige teknologi
 - d) energieffektivitet, overkommelige energipriser og energiforsyningsikkerhed
 - e) retfærdighed og solidaritet mellem og i medlemsstaterne
 - f) behovet for at sikre miljømæssig effektivitet og udvikling over tid
 - g) investeringsbehov og -muligheder
 - h) behovet for at sikre en fair og socialt retfærdig omstilling
 - i) den internationale udvikling og de internationale bestræbelser, der er gjort for at nå de langsigtede mål i Parisaftalen og det endelige mål for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer
 - j) den bedste tilgængelige og seneste videnskabelige dokumentation, herunder de seneste rapporter fra IPCC.
5. Senest seks måneder efter den anden globale statusopgørelse kan Kommissionen fremsætte forslag om at revidere Unionens klimamål for 2040 i henhold til denne forordnings artikel 9a [...].
6. Denne artikels bestemmelser tages op til revision i lyset af internationale udviklinger og bestræbelser, der er gjort for at nå de langsigtede mål i Parisaftalen, bl.a. for så vidt angår resultaterne af internationale drøftelser om fælles tidsrammer for nationalt bestemte bidrag.

Artikel 4

Tilpasning til klimaændringerne

1. De relevante EU-institutioner og medlemsstaterne sikrer fortsatte fremskridt med hensyn til at øge tilpasningsevnen, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer i overensstemmelse med Parisaftalens artikel 7.
- 1a. De relevante EU-institutioner og medlemsstaterne sikrer også, at tilpasningspolitikkerne i Unionen og i medlemsstaterne er gensidigt understøttende, giver gensidige fordele i samspillet med sektorspecifikke politikker og arbejder for en bedre integration af tilpasning til klimaændringerne i alle politikområder.
2. Medlemsstaterne udarbejder og gennemfører tilpasningsstrategier og -planer [...], der bygger på robuste klima- og sårbarhedsreferencescenarier og fremskridtsvurderinger.

Artikel 5

Vurdering af Unionens fremskridt og foranstaltninger

1. Senest den 30. september 2023 og hvert femte år derefter foretager Kommissionen sammen med den vurdering, der er omhandlet i artikel 29, stk. 5, i forordning (EU) 2018/1999, en vurdering af:
 - a) de kollektive fremskridt, som alle medlemsstaterne har gjort med hensyn til at nå det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet [...]
 - b) de kollektive fremskridt, som er gjort af alle medlemsstaterne med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4.

Kommissionen forelægger konklusionerne af denne vurdering for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med rapporten om status over energiunionen, der er udarbejdet i det pågældende kalenderår i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) 2018/1999.

2. Senest den 30. september 2023 og hvert femte år derefter foretager Kommissionen en gennemgang af:
 - a) Unionens foranstaltningers overensstemmelse med det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet[...]
 - b) Unionens foranstaltningers overensstemmelse med at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4.
3. Hvis Kommissionen på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 1 og 2, konstaterer, at EU-foranstaltningerne ikke er i overensstemmelse med det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet eller ikke er i overensstemmelse med at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4, eller at fremskridtene i retning af enten målet om klimaneutralitet eller med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4, er utilstrækkelige, træffer den de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med traktaterne [...].
4. Kommissionen vurderer ethvert udkast til foranstaltninger eller til lovgivningsforslag i lyset af det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet[...] inden vedtagelsen og inddrager denne analyse i enhver konsekvensanalyse til disse foranstaltninger eller forslag og offentliggør resultatet på vedtagelsestidspunktet. Kommissionen vurderer også, om udkastet til foranstaltning eller til lovgivningsforslag er i overensstemmelse med at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4.

Artikel 6

Vurdering af nationale foranstaltninger

1. Senest den 30. september 2023 og hvert femte år derefter vurderer Kommissionen:
 - a) overensstemmelsen af nationale foranstaltninger, der på grundlag af de nationale energi- og klimaplaner eller de toårige statusrapporter, der forelægges i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1999, er identificeret som relevante for at nå det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet, med det pågældende mål[...]

- b) relevante nationale foranstaltningers overensstemmelse med at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4, under hensyntagen til de nationale tilpasningsstrategier, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2.

Kommissionen forelægger konklusionerne af denne vurdering for Europa-Parlamentet og Rådet sammen med rapporten om status over energiunionen, der er udarbejdet i det pågældende kalenderår i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EU) 2018/1999.

- 2. Konstaterer Kommissionen under behørig hensyntagen til de kollektive fremskridt, som er blevet vurderet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, at en medlemsstats foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med det mål [...] eller ikke er i overensstemmelse med [...] at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4, kan den fremsætte henstillinger til den pågældende medlemsstat. Kommissionen gør disse henstillinger offentligt tilgængelige.
- 3. Hvis en henstilling fremsættes i overensstemmelse med stk. 2, finder følgende principper anvendelse:
 - a) Den pågældende medlemsstat tager behørigt hensyn til henstillingen i en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne og Unionen og mellem medlemsstaterne indbyrdes.
 - b) Den berørte medlemsstat angiver i sin første statusrapport, der forelægges i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999 i det år, som følger efter det år, hvor henstillingen blev fremsat, på hvilken måde den har taget behørigt hensyn til henstillingen. Hvis den pågældende medlemsstat beslutter ikke at følge en henstilling eller en væsentlig del heraf, skal den begrunde hvorfor over for Kommissionen.
 - c) Henstillingerne bør supplere de seneste landespecifikke henstillinger, der er fremsat i forbindelse med det europæiske semester.

Fælles bestemmelser med hensyn til Kommissionens vurdering

- 2. Kommissionen baserer sin første og anden vurdering, jf. artikel 5 og 6, på et vejledende, lineært forløb, som beskriver vejen til reduktion af nettoemissionerne på EU-plan og forbinder Unionens klimamål for 2030, jf. artikel 3, stk. 1, Unionens klimamål for 2040, når det vedtages, og målet om klimaneutralitet, jf. artikel 2, stk. 1.
- 1. Kommissionen baserer enhver efterfølgende vurdering på et vejledende, lineært forløb, der forbinder Unionens klimamål for 2040, når det vedtages, med målet om klimaneutralitet, jf. artikel 2, stk. 1.
- 1. Ud over de nationale foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), baserer Kommissionen sin vurdering, jf. artikel 5 og 6, på mindst følgende:
 - a) oplysninger, der er fremlagt og indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/1999
 - b) rapporter fra Det Europæiske Miljøagentur og Kommissionens Fælles Forskningscenter (JRC)
 - c) europæiske statistikker og data, herunder data fra det europæiske jordovervågningsprogram Copernicus og data om rapporterede og forventede tab som følge af negative klimapåvirkninger, hvis sådanne foreligger, og
 - d) den bedste tilgængelige videnskabelige dokumentation, herunder de seneste rapporter fra IPCC, IPBES og andre internationale [...] organisationer, og
 - e) eventuelle supplerende oplysninger om miljømæssigt bæredygtige investeringer fra Unionens og medlemsstaternes side, herunder, under forudsætning af tilgængelighed, investeringer i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/852 [klassificeringsforordningen].

2. Det Europæiske Miljøagentur bistår Kommissionen ved udarbejdelsen af den i artikel 5 og 6 omhandlede vurdering i overensstemmelse med sit årlige arbejdsprogram.

Artikel 8

Offentlig deltagelse

Kommissionen søger at samarbejde med alle dele af samfundet og sætte dem i stand til at træffe foranstaltninger, der fører hen imod en fair og socialt retfærdig omstilling til et klimaneutralt samfund. Kommissionen fremmer en inklusiv og tilgængelig proces på alle niveauer, herunder på nationalt, regionalt og lokalt plan, og med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, erhvervslivet, borgerne og civilsamfundet med henblik på udveksling af bedste praksis og for at identificere foranstaltninger, der kan bidrage til at nå målene i denne forordning. Derudover kan Kommissionen også trække på de klima- og energidialoger på flere niveauer, som medlemsstaterne har etableret i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2018/1999.

Artikel 9

[...] (*Artiklen udgår*)

Artikel 9a

Evaluering

Senest seks måneder efter hver global statusopgørelse i henhold til Parisaftalen forelægger Kommissionen sammen med konklusionerne af de vurderinger, der er omhandlet i artikel 5 og 6, en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre fremskridt med hensyn til at nå målet om klimaneutralitet, jf. artikel 2, stk. 1, og sikre overensstemmelse med fremskridtene med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4. Kommissionen kan, hvis det er relevant, fremsætte forslag for Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af denne forordning.

Artikel 10

Ændringer af forordning (EU) 2018/1999

I forordning (EU) 2018/1999 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) gennemførelse af strategier og foranstaltninger med det formål at nå Unionens mål om klimaneutralitet, som er fastsat i artikel 2 i forordning .../... ["klimaloven"] og målsætningerne og målene for energiunionen samt for den første tiårige periode fra 2021 til 2030, navnlig Unionens 2030-mål for energi og klima".

- 2) Artikel 2, nr. 7), affattes således:

"7) "fremskrivninger": prognoser over menneskeskabte drivhusgasemissioner fra kilder og optag gennem dræn eller over udviklinger i energisystemet, der som minimum omfatter kvantitative estimater for en sekvens af seks fremtidige år, der ender på 0 eller 5, umiddelbart efter rapporteringsåret".

3) Artikel 3, stk. 2, litra f), affattes således:

"f) en vurdering af virkningerne af de planlagte politikker og foranstaltninger med hensyn til at opfylde de i litra b) omhandlede målsætninger, herunder deres overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet, som er fastsat i artikel 2 i forordning .../... ["klimaloven"], de langsigtede målsætninger om reduktion af drivhusgasemissioner i henhold til Parisaftalen og de langsigtede strategier som omhandlet i artikel 15".

4) I artikel 8, stk. 2, tilføjes følgende litra e):

"e) den måde, hvorpå eksisterende politikker og foranstaltninger og planlagte politikker og foranstaltninger bidrager til at nå Unionens mål om klimaneutralitet, som er fastsat i artikel 2 i forordning .../... ["klimaloven"]."

5) Artikel 11 affattes således:

"Artikel 11

Klima- og energidialog på flere niveauer

Hver medlemsstat etablerer en klima- og energidialog på flere niveauer i henhold til de nationale regler, hvor lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer, erhvervslivet, investorer og andre relevante interessenter samt offentligheden aktivt kan involvere sig og drøfte gennemførelsen af Unionens mål om klimaneutralitet, som er fastsat i artikel 2 i forordning .../... ["klimaloven"], de forskellige scenarier, der opstilles for energi- og klimapolitikken, herunder på lang sigt, og hvor de kan gennemgå opnåede fremskridt, medmindre de allerede råder over en struktur, der opfylder formålet. Integrerede nationale energi- og klimaplaner kan drøftes inden for rammerne af en sådan dialog."

6) Artikel 15, stk. 3, litra c), affattes således:

"c) opnå langsigtede reduktioner af drivhusgasemissionerne og forbedret optag gennem dræn inden for alle sektorer i overensstemmelse med Unionens mål om klimaneutralitet, som er fastsat i artikel 2 i forordning .../... ["klimaloven"], i forbindelse med nødvendige reduktioner og forbedret optag gennem dræn ifølge Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) med henblik på at reducere Unionens drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv måde og øge optaget gennem dræn i bestræbelserne på at nå temperaturmålene i Parisaftalen og således opnå en balance mellem menneskeskabte emissioner fra kilder og optag af drivhusgasser gennem dræn inden for Unionen [...] og, såfremt det bliver relevant, opnå negative emissioner derefter".

7) I bilag I, del 1, foretages følgende ændringer:

a) Afdeling A, punkt 3.1.1, nr. i), affattes således:

"i) Politikker og foranstaltninger til opfyldelse af målet, som er fastsat i forordning (EU) 2018/842, som omhandlet i punkt 2.1.1, samt politikker og foranstaltninger til overholdelse af forordning (EU) 2018/841, omfattende alle centrale udledende sektorer og sektorer til forøgelse af optag, med et perspektiv på målet om klimaneutralitet, som er fastsat i artikel 2 i forordning .../... ["klimaloven"]".

b) I Afdeling B tilføjes følgende punkt 5.5:

"5.5. Bidraget fra planlagte politikker og foranstaltninger til at nå Unionens mål om klimaneutralitet, som er fastsat i artikel 2 i forordning .../... ["klimaloven"]".

7a) Artikel 45 affattes således:

"Kommissionen aflægger senest seks måneder efter hver global statusopgørelse, jf. Parisaftalens artikel 14, rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, dens bidrag til forvaltning af energiunionen, dens bidrag til de langsigtede mål i Parisaftalen, fremskridtene hen imod at nå klima- og energimålene for 2030 og Unionens mål om klimaneutralitet som fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning .../... [klimaloven], energiunionens yderligere målsætninger, og hvorvidt dens bestemmelser om planlægning, rapportering og overvågning stemmer overens med anden EU-ret eller beslutninger i relation til UNFCCC eller Parisaftalen. Kommissionens rapporter kan i det relevante omfang ledsages af lovgivningsforslag."

8) I bilag VI erstattes litra c), nr. viii), af følgende:

"viii) en vurdering af, i hvilket omfang politikken eller foranstaltningen bidrager til at nå Unionens mål om klimaneutralitet, som er fastsat i artikel 2 i forordning .../... ["klimaloven"], og til opfyldelsen af den langsigtede strategi, der er omhandlet i artikel 15".

Artikel 11

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
